

BIJZONDER NOODZAKELIJKE KOSTEN VAN HET BESTAAN

Algemeen

Tot 1991 was bijzondere bijstand landelijk geregeld. Bij de decentralisatie van de bijzondere bijstand in 1991 is het aanvaardbaar geacht dat onderlinge verschillen tussen de gemeenten ontstaan bij de benadering van de bijzondere kosten, draagkrachtregels e.d. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur brengen echter mee dat verschillende benaderingen binnen de gemeente onjuist moeten worden geacht: gelijke gevallen moeten door een gemeente gelijk worden behandeld.

Sinds de inwerkingtreding van de Wet werk en bijstand per 1 januari 2004 is de werking van de bijzondere bijstand op hoofdlijnen gehandhaafd. Praktisch iedere aanvullende bijstand, anders dan volgens de landelijke basisbedragen vermeerderd met de gemeentelijke toeslag volgens art. 25 WWB, valt onder de bijzondere bijstand.

Bijzondere bijstand

Op grond van art. 35 WWB heeft men recht op bijzondere bijstand voor zover men niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, het vermogen of de eigen inkomsten voor zover die meer bedragen dan de bijstandsnorm.

Of bijzondere bijstand verstrekt kan worden hangt dus niet alleen af van de aard van de kosten, maar vooral van de omstandigheden waaruit de kosten voortvloeien. Kosten van verhuizing en herstoffering behoren tot de algemene bestaanskosten welke men uit de eigen inkomsten dient te voldoen. Niettemin kunnen zich omstandigheden voordoen welke aanleiding geven om bijzondere bijstand te verlenen in deze kosten.

Tikmodel

In de praktijk zullen als regel enkele zaken worden afgetikt alvorens tot bijstandsverlening kan worden besloten:

- 1) Toets op voorliggende voorziening;
- 2) Indien de voorliggende voorziening aanwezig is en toereikend wordt geacht wordt verwezen;
- 3) Indien niet aanwezig of ontoereikend wordt de noodzakelijkheidstoets (objectivering) toegepast.;
- 4) De middelentoets wordt toegepast:
 - a) Indien er sprake is van vermogen boven de vrijlatingsgrens wordt bijstand afgewezen.
 - b) Indien er sprake is van voldoende draagkracht in het inkomen (draagkrachtberekening) wordt bijstand afgewezen.
- 5) De noodzakelijke kosten en de draagkracht worden vergeleken;
- 6) Bij ontbrekende voldoende draagkracht wordt voor het verschil bijstand verleend.

Vorm van de bijstand

In het algemeen zal de bijzondere bijstand als gift worden verstrekt. In die gevallen waar de bijstandsverlening het gevolg is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de

voorziening in de kosten van het bestaan zal de bijstand in de vorm van een lening worden toegekend. Voor duurzame gebruiksgoederen wordt als regel leenbijstand verstrekt.

Verwijzingen

Richtlijn 505 Buitengewone uitgaven

Richtlijn 515 Leenbijstand

Richtlijn 565 Draagkrachtberekening

Bepalingen WWB

Art. 15 WWB

Art. 18 WWB

Art. 35 WWB

Trefwoorden

Bijzonder noodzakelijke kosten van het bestaan

Bijzondere bijstand

Tikmodel